

EL VILANOVÍ

SETMANARI D'INTERESSOS LOCALS

PREUS
Un mes. . . . . 75 cèntims.
Número solt. . . . . 25 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Santa Madrona, 21

Dels treballs publicats en son respon-
sables els seus autors.
No es retornen els originals.

CARNESTOLTES

Breu analogia

Segons els calendaris, el proper diumenge, anomenat de Quinquagèsima, és la data del Carnaval, Carnestolendes o Carnestoltes, com l'anomenem en nostra llengua, i encara que de dret compregui només els tres dies abans del dimecres de Cendra, de fet ja sabem que generalment comença fer Cap d'any.

Du Cange, fa derivar aquest mot de *carn-aval* (que vol dir engollir carn, menjar-ne fins a quedar-ne tip perquè ve tot seguit la Quaresma, la abstinència) o de *car-aval* (que vol dir la carn se'n va) per a indicar que s'acaba el temps de menjar carn amb excès.

Una mica d'història

L'història u origen de les festes que es celebren arreu pel Carnestoltes, ningú pot precisar-ho; s'ha de buscar llà d'enllà dels temps en que imperava en l'humanitat l'idolatria més fanàtica i tots els déus més extravagants tenien sos altars i exèrcits d'adoradors, essent un dels principals Baco. Tal volta és l'herència d'aquells pastors encisats pel déu Pan, que els ensinestrà en tots els secrets de les danses ubríques, allà en la Hélada, en els sagrats boscos de l'Olimp i Pelión. Tal volta nasqué d'una concepció esbojarrada que Terpsícore i ses

fascinadores muses engendraren en sérs ignots.

De renom universal han esdevingut els Carnestoltes celebrats en mantes ciutats d'arreu del món i de manera particular. Roma, Venècia, Niça, Florència i Milà. Importants són encara els que tenen lloc a Montevideu i Buenos Aires, i ben notables es celebren a Catalunya, València, Andalusia i Castella. Renomenats foren els Carnestoltes celebrats a Vilanova i que malgrat tot lo que puga fer-se n'apar un gran senyor vingut tan a menys, que sols misèrrims pellingots ens mostra i encara no basten per a cobrir ses vergonyes.

Definicions i semblances

És el Carnestoltes, segons autoritzat parer, el conjunt d'excentricitats i extravagàncies, inventades com un pretext per abandonar-se a tota mena d'orgies; és el complement d'una depravació refinada que radica en les tradicions de tots els pobles barbres que han existit des del llunyà orient fins a l'extrem occident; és la repetició anyal, l'aniversari perfet, l'exacta semblança de les festes dionisíques dels grecs i les bacanals i saturnals dels romans.

S'assemblen perfectament a les saturnals romanes—continua el mateix autor—no solament per la mateixa data o lapsos de temps en que es celebra el Carnestoltes modern, sinó perquè existeixen les

mateixes formes de manifestar-se, es conjuminen les mateixes intrigues, que donen lloc als grans esvalots, durant els quals el poble en massa perd el fré i descendeix als més degradants llicenciaments. Ara, com llavors, l'únic, l'essencial, és portar la cara tapada per tal de no ésser conegut l'hom que aviant la bèstia que amaga en sos dintres, s'embruteix sense cap trava ni limitació.

Trobem en un diccionari enciclopèdic una semblança que es fa del Carnestoltes, i—diu—que es pot comparar a la festa que estatuïren els pagans, en la que nomenaven «Festa dels boigs», per la qual elegien un papa, un degà i un rei de boigs, i sots aitals irrissòries autoritats es descapdellaven els inimaginables excessos, fins a perdre el fré i esdevenir veritables boigs rematats.

També es celebra a Catalunya la festa del Carnestoltes, com havem apuntat en començar, però en molts pobles consisteix només amb guarnir amb quatre pellingos un gros ninot que tenen penjat en balcons o finestres—simbòlica i grollera caricatura de l'Isariot—i en arribar el dimecres de cendra hi calen foc i van a enterrar la carcassa, motivant una forada que es celebra amb gran gatzara. També se'n diu l'enterro de la sardina.

Crítiques duríssimes

Aixís com trobem que és secular

el culte al Carnestoltes, també ensopeguem tot-hora amb les figures més aciençades de l'humanitat que fan sentir sa veu potentia en contra d'aitals disbauxes. L'Església Catòlica és la qui més clar ha parlat sempre anatematitzant, no solament el Carnestoltes, sinó tota mena de balls, que no sien les danses—diríem—religioses, les danses que són floració espontània de l'esperit bó i es manifesten com un símbol de germanor, d'esplai veritable, que són una manifestació d'alegria, de triomf, de pàtria.

Des dels homes més cèlebres de la Grècia i la Roma imperial, després l'Església Catòlica, dels ministres protestants, d'homes ateu i impius, fins molts homes de govern del nostre temps clamen contra les disbauxes dels balls. Apuntem-ne algun entre l'infinitat, que forma un gros volum:

Aristòtil: Recomanà als jutges i magistrats que prohibissin el ball a la joventut. *Plató*: Va preferir caure en desgràcia de Dionís, que pendre part en un ball que organitzà aquest rei. *Demòstenes*: Volguent fer odiosos pels atenienses, als que acompanyaven a Filipo, rei de Macedònia, els recriminava per haver ballat. *Horaci*: Considera els balls depravació dels romans. *Ciceró*: En un discurs en favor de Lucio Murena el defensà de l'acusació d'haver ballat, dient: «no havia arribat el seu client a tal extrem de corrupció que es permetés semblants excessos». *El Senat romà*, en temps de Tiberi desterrà de Roma a totes les bailarines. *L'Emperador Domicià* va expulsar del Senat a molts senadors que havien pres part en un ball.

L'Església de Crist ha declarat sempre, en tot moment, que el pendre part en certa classe de balls és pecar contra el seu esperit i les seves lleis.

El Concili d'Aix-la-Chapelle, nomenà els balls «accions infames»; el Concili d'Àfrica «accions molt perverses», i els Concilis de Laodi-

cea i de Lleida el declararen prohibit, fins i tot després d'un casament; finalment el de Constantinoble els prohibeix sots pena d'excomunió.

Entre els savis més eminents de l'Església, que són els seus Sants més gloriosos, llegim les més clares anatemes contra els balls. Els Sants Carles Borromeu, Ciprià, Joan Crisòstom, Ambrós, Agustí, Jeroni, Efren, Crisòlogo, Antoni de Pàdua, Francesc de Sales, etc., etc., parlen tots amb més energia que els Concilis, doncs els mots més benignes que trobem contra els balls diuen que són «cloaques d'impuresa», «fornals d'obscuritats».

Ciriac Spangenberg (ministre protestant) diu que els balls no són més que una reunió en que s'exciten les concupiscències i l'impuresa.

En el cap. XIV, art. 27 del decret de Reforma de les esglésies de França, diu: «Es tenen d'abolir els balls, i els que el frequenten, sia per a ballar, sia per a mirar als que ballen, deuen ésser excomunicats si, després d'haver sigut amonestats s'obstinen en frequentar-los.»

Per acabar: L'ateu i impiu famós Bayle diu: «El ball sols serveix per a viciar el cor i fer una guerra perillosa a la castedat»; i el Petrarca, cèlebre poeta italià, acaba son juí dient: «El ball és una font d'infàmies e impureses».

Tot acabant aquest recull d'opinions autoritzades, irrefutables, llegim en la premsa una correspondència des de la capital de Bèlgica, que amb data del dia 11 del corrent Febrer, diu: «El Municipi de Saint-Yosse-Ten-Noode ha prohibit que circulïn disfresses pels carrers durant aquest Carnestoltes. El Municipi de Uccle ha prohibit inclòs els balls de disfresses.»

Comentari final

En acabar l'article referent al mot Carnestoltes, del diccionari enciclopèdic ja esmentat, diu com a comentari final: «El Carnestoltes està destinat a morir sots la potent influència del progrés perquè sola-

ment tenia una explicació en temps de l'esclavatge, ja que solament en aquests dies es permetien participar en els festeigs públics al poble baix. Avui que hom va adquirint tota la dignitat d'un sér lliure, fins fà estrany que això existeixi.

I nostre particular criteri és que deu ésser molt lluny encara aquest progrés que diu el savi autor, car el número dels que sempre fan el Carnestoltes és infinit, i que aital costum, passió o vici, està arrelat fonament en l'ànima del poble, també és incontestable, car ens venen a la memòria unes lletres que en cada poble ho diran de sa manera i en el nostre diuen aixís:

Carnestoltes quinze voltes
i Nadal de més a més,
cada dia fòssim festa
i la Quaresma mai vingués.

ANTONI.

Vilanova, Febrer de 1922.

Els «Pomells de Joventut» ascendiment de major perfecció espiritual

Quin jorn s'apropa més memorable per a tu, simpàtica Vilanova, joia de la Costa ponentina, amb motiu de la gran festa de la constitució dels teus Pomells de Joventut!

Un altre de la mateixa faisó, no molt llunyà (27 Novembre últim) ho fou per a la nostra ciutat de Sabadell. L'ànima llur, encara li vibra joiosa d'emoció per l'esplendorositat de tots els actes d'un caire religiós i catalanesc, cel·lebrats pels nostres gentils i honorosos Pomells.

Vulgues tu, fer altra tant, formosa Vilanova. Vulgues que la llur ànima també s'impregni d'aqueixes emotivitats que no's borren mai, que sempre perduren com viva imatge i que són tan plaentes i que fan endolceixin i renovellin la vida ciutadana. Fàcil és aconseguir-ne bona part si la teva bonesa et porta a ésser generosa d'esperit envers aquests acollaments de joves qui formen els Pomells.

Accepta'ls de bon grat, Vilanova; no manqui, doncs, el teu apoi més

ardorós a aquests entusiastes aplecs anomenats Pomells de Joventut. Ells venen a constituir un encisant i cor-prenedor aconteximent d'exemplaritat, ja que la seva ensenyança és indicatiu d'induir als infants l'inculcar als seus consemblants l'amor a Déu i a la Pàtria, fent als pomellistes constants propagadors d'aqueix bell ideal propulsor de meravello-ses virtuts i faels escampadors d'aquesta sana, moralitzadora i educadora doctrina.

* * *

D'enaltir i admirar és la bella idea que en bon hora inicià el pulcre escriptor En Josep M.ª Folch i Torres, promovent l'institució dels benemèrits «Pomells de Joventut» que amb tant d'aler van constituïnt-se arreu de Catalunya. La qual cosa, afirma un gest amorosívol, acomplidor ascendent de major perfecció espiritual.

El frisament d'amor que s'ha apoderat de la joventut, dóna a comprendre que els seus cors són empesos per un esperit noble, i són l'inici d'aquesta creuada aixecada per a la regeneració present i venidera, la llegió per a contribuir a fer conèixer més i pràcticament difundir l'eficaç doctrina d'amor a Déu i a l'espiritualitat del poble català.

Aquests selectes nuclis de joventut donen una afalagadora nota

d'esperança. Per això és prudent creure que el seu actuar no serà flor d'un dia i que davant l'entusiasme i compenetració de sentiment i afecte que hi posen, els resultats seran fructífers i aconseguirem que resplandeixi culte i sincer en tot moment i en tota cosa l'alè cristià que els duu a la vida.

Aital institució no és pas cosa d'un sentit buid i xorc. És transcendental, puix que d'ésser d'altra manera no la veuríem agraciada amb l'apoi de digníssimes personalitats, civil i eclesiàstica, i haver sigut mereixedora de benedicció, donant-li per tant significança més respectable i ennoblidora, encara. Cal tenir ben present que l'obra dels «Pomells de Joventut», és tota una acció de doctrina d'amor, que ve a afermar i a sostenir aquest exèrcit de germanor pietós i patriòtic, complidor dels manaments que li assenyala la seva institució, compendiats en els sagrats mots: Déu i Pàtria.

Aquesta obra ennoblidora de l'esperit, dimanada de l'eficaç institució «Pomells de Joventut», és gran en els seus ideals i humil en la seva naixença, per això es fa simpàtica la seva actuació als ulls del recte criteri; per això esdevé tan respectuosa de tothom.

* * *

Vilanova: tu que sempre t'has mostrat atenta, lleal i generosa a tota obra cultural; que ets aimant de tot ço que dignifica i ennobleix, amb quan goig veuríem acceptessis i apoiessis de bon grat, amb tot amor i entusiasme la constitució dels «Pomells de Joventut», si com espera el seu fundador i esperem nosaltres, segueixen sempre — inspirant-se en els ideals de Déu i Pàtria, Llibertat i Seny, Voluntat i Amor, sens deixar mai de treballar per a expandir i glorificar nostra benaimada llengua catalana. Amb aquests nobilíssims ideals arreu ens obrirem pas i en veure aquests estols de juvenesa us diran: ¡Oh, catalans, feu via lliure! Aquests que venen són la Catalunya de demà que avança!

Quin camí i quin guiatge el d'aquest noble afer confiat a la joventut! Magnífic influix per a l'esperit de ciutadania, afermat en l'obrar estimulant de tot amor, que una vegada arrelat a la ment, filtrarà i es servirà immovible en el cor de l'home, abrandant-lo de pietat i patriotisme, devenint més conscient i social.

Amunt els cors!

S. JUNOY ARÚS.

Sabadell, Febrer 1922.

SECCIÓ RELIGIOSA

Havent sigut preguntats si en les planes de nostre periòdic hi podien tenir cabuda articles de caràcter religiós, notícies o ressenyes de les festivitats religioses que es celebren en nostra vila, hem de contestar que admetem tota mena d'articles d'aquesta índole mentres aquests vinguen degudament passats per la censura eclesiàstica, a lo qual accedim amb molt gust, ja que el nostre modest periòdic no

està renyit ni amb la religió ni amb la moral.

Altrament, si aquests articles vinguessin de persones que la Redacció judiqués poc competents en la matèria, o que l'assumpte de l'article deixés entreveure algun dubte, —prova de no haver passat per la deguda censura,—no s'hi donaria publicitat fins que n'hagués passat persona ben competent i, o bé es publicaria amb les degudes esme-

nes — després d'assabentar-ho a l'autor — o bé si es cregués convenient, no es publicaria, a pesar de la responsabilitat que pugui incumbir única i exclusivament a l'autor

***

Els Pomells i el Carnaval

Que l'esperit dels «Pomells» està completament renyit i amb oposició amb les disbauxes de Carnaval,

creiem que és cosa ben sapiguda per tots els pomellistes de ambdós sexes.

I perquè n'estem ben convençuts, tenim la ferma creença que cap pomellista sacrificarà a l'ídol del món, la seva puresa, la seva dignitat i el seu bon gust, escampant-se pels carrers o concorrent en societats i llocs xorcs ja siga amb disfresses, ja sense aitals habillaments ridícols, prenent part activa o sols com a espectadors en reunions, balls i excessos, que no es perdonarien als mateixos pagans.

En canvi, tenim la plena seguretat que seran llegió, els qui moguts pel trist espectacle que donen tants i tants germans desgarrits, aniran al peu del Sagrari a fer companyia al Presoner de l'Altar, desagraïant-lo a la vegada, de tants ultratges com reb, especialment en aquestos dies de desvari i impietat. Ademés, quan tants germans nostres sofreixen pel flagell de la guerra, el que ens toca fer és pregar i no divertir-nos, molt menys si la diversió és perillosa i de males conseqüències.

Els qui aixís no es portin, seran indignes de figurar en les glorioses avençades de Catalunya cristiana que renaix, ja que si el nom no fa la cosa, no és suficient dir-se pomellistes; els fets deuen demostrar plenament que se n'és.

Mes, els qui siguin pomellistes de nom i de fets, i ho seran tots els qui passin cristianament el Carnaval, reparant injúries i vivint allunyats del volcà abrusador de la follia, per haver complert com a bons creients i excel·lents patriotes, seran favorecuts amb la lloança de totes les persones dignes i honorades i lo que és més, amb les benediccions i fineses d'aquell Déu que mai es deix vèncer amb generositat per ningú.

JOSEP M.ª DOMINGO, PVRE.

(De «Bona Llevor», de Reus.)

***

Als devots de la Verge Santa dels Dolors

La Venerable Ordre Tercera de la Verge Santíssima dels Dolors, fundada en l'església parroquial de Sant Antoni Abat tindrà, diumenge, dilluns i dimarts, a les sis de la tarda, amb exposició de S. D. M. redós espiritual per a tots els devots de nostra Sobirana Regina.

Dita Venerable Ordre Tercera fou inspirada per la mateixa Verge Santíssima, perquè hi hagués qui medités els seus dolors que per nosaltres va experimentar en la passió i mort de son Diví Fill, i de aquest modo la acompanyèssim en ses penes. En aquets dies s'ofereix a tot bon congregant i devot de la Verge Santíssima, ocasió la més oportuna per a complaure a nostra bondadosa Mare.

L'Església Santa es desvetlla contínuament per a portar-nos al cel, i l'enemic de nostres ànimes posa tot l'empenyo per a fer-nos perdre nostra pàtria ditxosa, i a n'aquest fi, procura introduir entre nosaltres, tota classe de disolucions, fins les més perverses. Mes, l'Església, nostra carinyosa Mare, fundada i assistida per nostre Déu i Senyor, per apartar-nos dels perills de perdició eterna, ens crida al sant Temple, per alcançar gràcia i misericòrdia del Altíssim per a nosaltres i per a tots els que desgraciadament segueixen les màximes del món, olvidant el fi per al qual Déu els ha criat. La Verge Santíssima, que tot és bondat i misericòrdia, prega contínuament per a tots nosaltres a son Diví Fill, logrant d'aquest modo que el braç de la Divina Justícia no caigui sobre nosaltres i que en son lloc derrami benediccions. Mirem, sinó, lo que'ns diu nostre Déu i Senyor: Quan més me rebutgen, quan més se aparten de mi les nacions, tant me insta ma dolcíssima Mare per a obrir els tresors de amor, de misericòrdia i de satisfacció de mon Cor. Ma Mare me insta i mon Cor me aprèmia perquè derrami aquestos tresors e inviti a les

ànimes bones a que vinguin a submergir-se dintre d'aquest Occeà de misericòrdia i d'amor.

En aquestos dies, doncs, tot bon devot de Marfa, deu apartar-se de les diversions del món i assistir al sant Temple, i posat davant de Jesús Sagramentat oferir-li son cor, i a imitació de la Verge Santíssima, pregar pels infeliços que seguint els plaers de la vida s'exposen a la perdició eterna. Deu també demanar a nostre Déu i Senyor, que obri als pecadors els ulls de sa intel·ligència, perquè coneguin son error i al mateix temps, l'infinit amor que'ls té, i que s'identifiquin, en cert modo, amb Ell, i aixís serà aquesta misteriosa i divina unió el principi de una vida molt més santa i feconda que la anterior. De aquest modo deuen portar-se en aquestos dies tots els devots de nostra estimada Mare, la Verge Santíssima dels Dolors, i aixís la acompanyaran en ses penes, se uniran amb Ella en ses súpliques, seran sa porció escollida i predilecte, repararan les ingrituds, olvit i despreci dels que se entreguen en el bullici del món, i essent de aquest modo els privilegiats del Sacratíssim Cor de Jesús amb la intercessió de la Verge Santíssima, alcançaran per a tots, com per sí mateixos, mediant el respectuós homenatge de adoració a Jesús Sagramentat, els medis de reparació i santificació de ses ànimes.

UN TERCARI SERVITA.

***

Del món catòlic

CIRCULAR EPISCOPAL

Amb motiu de l'adveniment al soli pontifici de Sa Santedat Pius XI, el bisbe de Madrid-Alcalà ha dirigit als fidels d'aquesta diòcesi una circular en què, després de fer grans elogis del nou Pontifex, diu:

«Quan en el seu llit de mort agonitzava Benet XV, en un d'aquests moments que sembla, a l'exterior, que està gairebé apagada la llum de la intel·ligència, potser perquè

comença l'ànima a dependre's del cos, estava allí, a la vora, l'aleshores cardenal Ratti, avui Pius XI, i mogut del seu reverend i coral amor al Pontífex que moria, sense ésser sentit diposità un petó de comiat al front del que es moria.

Es despertà, súbitament, del seu mortal sopor l'agonitzant, i girant-se al que el besà, li digué: «Recorda't que m'has besat el front.»

Misterioses degueren semblar a tots aquestes paraules, perquè immediatament corregueren per tot el món.

Potser el Pontífex que moria no pogué dir més al Pontífex que el succeeix, i potser li digué tot el que havia de dir-li.

* * *

EL REI D'ESPANYA A PIUS XI

Roma, 13. — Acaba de saber-se que immediatament després de verificar-se l'elecció del nou Pontífex, el cardenal Soldevilla, arquebisbe de Saragossa, va demanar permís per a parlar, i una vegada obtinguda l'autorització declara que era portador d'un missatge del Rei don Alfons XIII, en el qual el sobirà espanyol demanava ésser el primer en presentar en llur propi nom, i en el de la reial família, l'exèrcit i la nació espanyola tota, el seu homenatge al nou Papa.

Tan favorable impressió va produir la lectura d'aquest missatge, que alguns cardenals, i entre ells el cardenal Mercier, abraçaren l'esmentat cardenal espanyol.

El Papa s'ha mostrat també molt commogut en conèixer els termes de l'esmentat missatge.—

* * *

TELEGRAMA DEL PAPA

Contestant el missatge felicitació que en nom del Rei remeté el cardenal arquebisbe de Saragossa, Dr. Soldevilla, al Summe Pontífex, en ésser elevat a la Cadira de Sant Pere i que ha estat el primer entre tots els monarques, el Rei ha rebut el següent telegrama de Sa Santedat: «Pregonament agrai'ts als nobilíssims sentiments que expressa V. M. amb els auguris i felicitacions que ens tramet, units als de S. M. la Reina i noble Nació espanyola, per nostra elevació a la Sagrada Càtedra de Sant Pere, ens complavem a trametre-li, així com a S. M. la Reina, els nostres sentiments de paternal afecte, als qual s'uneixen els vots efectius que de tot cor i com a testimoni de la nostra especial benevolença elevem a Déu perquè vessi damunt la Reial família i a aqueixa estimada nació espanyola, complavent-nos a trametre també la nostra Apostòlica Benedicció.»

* * *

Roma, 10.—L'Institut Lombardo de Ciències i Lletres ha nomenat membre honorari a S. S. Pius XI.

* * *

EL PAPA I EL MOVIMENT SOCIAL CATÓLIC DE L'ARGENTINA I ESPANYA

El Papa ha rebut en audiència particular a monsenyor De Andrea, bisbe argentí, parlant extensament del moviment social catòlic a la República Argentina.

El Papa parlà també de l'acció social d'Espanya, dirigida pels bisbes espanyols, declarant que mira aquet moviment amb gran simpatia.

NOTÍCIES

En la capella del Col·legi Samà, durant els dies 26, 27 i 28, es celebraran els següents cultes:

A dos quarts de nou del matí, Exposició del Santíssim Sagrament, celebració de la santa Missa, amb exercicis apropiats a aitals diades, cantant-hi la capella del Col·legi.

Al final es donarà la Benedicció amb Sa Divina Magestat.

El dimecres de Cendra, dia 29, a la mateixa hora dels dies anteriors, solemne benedicció i imposició de la cendra.

Acte seguit, celebració de la santa Missa.

* * *

Durant els dies de Carnaval i dimecres de Cendra, a l'església de RR. Clarisses de la Divina Providència, es celebrarà la solemne funció de les Quaranta Hores en desagravi a Jesús Sagramentat.

Al matí, a dos quarts de set, Missa conventual; a les vuit, exposició del Santíssim i tot seguit Missa cantada, quedant de manifest Nostre Amo, fins acabada la funció de la tarda, la que es començarà a les cinc, i consistirà amb el reso del Sant Rosari, Trisagi cantat, actes de desagravi i reserva.

El dimecres, a dos quarts de vuit, benedicció i imposició de la Cendra, i a continuació Exposició i Missa cantada. Per la tarda, a les cinc, Rosari, Trisagi cantat, lletanies cantades, processó per l'interior del temple i reserva solemne del Santíssim, donant-se al final la benedicció.

NOVES I COMENTARIS

En contestació al telegrama que s'ha rebut de l'Excm. Sr. D. Josep Bertràn i Musitu, subsecretari de Hisenda, que diu aixís:

«Subsecretario de Hacienda. He firmado concesión Sindicato de

Regantes», s'ha enviat pel President del Sindicat d'Obres de la Comunitat de Regants del Pantano de Foix, D. Josep Font i Gumà, el següent: «Sindicato Obras del Foix agradece su eficaz intervención

consiguiendo que Comunidad Regantes haya sido declarada Sindicato Agrícola, contribuyendo beneficios que reportará el avance y afianzamiento económico obra tan importante la que repetidamente y

siempre con éxito ha prestado V. E. patriótico concurso.»

***

Hem rebut una atenta invitació del Colegi Samà per a assistir a les funcions religioses i recreatives que durant els dies de Carnaval es celebraran en aquell centre d'ensenyança.

De les funcions religioses ja en donem compte en la secció corresponent. Les funcions recreatives es celebraran els dies 26 i 27, a dos quarts de cinc de la tarda, i a càrrec dels alumnes que allà hi concorren, els quals posaran en escena l'important drama en quatre actes i en vers, original del Rvnt. P. Rafael Oliver, Escolapi, anomenat *La mort de l'escolà*, i la peça còmica en un acte i en prosa, original d'En Josep Asmarats, que porta per títol *L'ànima en pena*.

Coneguda l'importància de les obres, principalment el drama, que ha obtingut tants èxits a tot arreu on s'ha representat, i ben assenyalat el que assolí anys enrera en aquest mateix Col·legi, és de preveure obtindrà també enguany un èxit esclatant, ja que per altra part ha sigut molt ben rebut per totes les famílies que allà hi concorren.

Agraïm la deferència i procurarem correspondre a l'amable invitació.

...

Per a major coneixement del públic interessat reproduïm la nota que va estampada en l'esmentada invitació: «Essent reduït el local i per a major comoditat del públic, la funció del diumenge serà dedicada exclusivament a les famílies dels interns i a les dels alumnes de Batxillerat i Comerç, i la del dilluns, a les de Primera Ensenyança i Sursals.»

***

La Secció Artística del Círcol Catòlic, també ha conjuminat un programa de funcions recreatives per als tres dies de Carnaval, seguint la costum establerta ja fa tres anys de donar espectacles desis a

vuit de la tarda d'aquests dies, espectacles completament gratuïts per a les famílies i coneguts dels socis d'aquella casa.

El diumenge, dia 26: es posarà en escena *Senyors: falta un artista*, *Lo 33.333* i *Ditxosos barrets*.

Dilluns, dia 27: la Secció infantil és l'encarregada d'omplir el programa d'aquest dia, posant en escena *L'aprenent nou* i *El quarto de les rates*.

Dimarts, dia 28: *Far malet*, *Senyor Benet ó dugues ànimes de l'altre món* i *Cabòries*.

Totes les obres són ben escullides i en extrem xistoses per a que el públic d'aquella casa ompli aquell teatre durant les properes festes i així ho creiem, ja que en aquells dies tothom té ganes d'expandir-se a gratient, i les hores són apropiades per a sortir de casa i passar un rato d'honest esbarjo.

No obstant ésser l'entrada gratuïta, diu el programa que es facilitaràn les corresponents targetes d'entrada en el mateix local, de onze a una del matí de cadascun dels tres dies esmentats, i a la tarda, una hora abans de començar l'espectacle.

És d'esperar que la Secció Artística de l'esmentada entitat s'emportarà un èxit.

***

De nou ha traslladat sa residència a París nostre compatrici l'artista, N'Enric C. Ricart, amb l'objecte d'ultimar les il·lustracions per a dues edicions de la «Sirena», de París, y per a esperar l'il·lustració d'una obra de bibliòfil que es publicarà a Barcelona.

***

Durant el passat mes de Gener, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut per imposicions la quantitat de 17.964,019 pessetes i ha pagat, per reintegres d'estalvi, capital diferits reservats i plaços mensuals de pensió, 11.977,897 pessetes, havent obert 4.975 llibretes noves.

De les imposicions, han corres-

post a l'Oficina Central de Barcelona, 10.591,149 pessetes i a les Sursals, 7.372,370 pessetes.

En 31 de Gener, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, tenia vigents 226.224 llibretes amb un saldo al seu favor de 123.069 pessetes, distribuïdes per províncies en la següent forma: Província de Barcelona, 88.450,317 pessetes; Província de Girona, 13.786,150 pessetes; Província de Lleida, 13.638,797 pessetes; Província de Tarragona, 6.941,681 pessetes, i Província de Balears, 272,218 pessetes.

***

Del senyor President de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial, nostre estimat amic En Ramon Mateu, hem rebut un exemplar de la Memòria que acaba de publicar, de tots els actes realitzats per aquesta benemèrita entitat des de l'any 1916 al 1920.

Remerciem aquesta fina atenció i després d'haver-ne ja fet una glossa del llibre, en una de nostres anteriors edicions, ens concretem a renovar nostra enhorabona a la entusiasta Associació que tan de bo escampa entre el jovent obrer estudiós de nostra vila.

***

El passat diumenge va tenir lloc en el «Saló Silvela» de la Biblioteca-Museu Balaguer, la anunciada conferència sobre «La propietat Urbana i la Estatomania», a càrrec de l'Excm. Sr. Marqués de Ferrer-Vidal.

El President de la Càmera Oficial de la Propietat Urbana d'aquesta vila, D. Pere Ruiz de Castañeda, feu la presentació del conferenciant quines qualitats d'expert en aquests assumptes són ben conegudes.

El conferenciant va estudiar detingudament el fonament moral i el concepte de propietat, aportant dades molt importants com són les de l'immortal Lleó XIII sobre aquesta matèria; va rebatre amb sòlids arguments la teoria individualista contra la del col·lectivisme que és

el fonament de la defensa de la propietat urbana.

I després de citar fets i teories de personalitats eminentes sobre tan capdal problema, endreçà una forta censura al Govern per la passibilitat amb que es mira el dret de la propietat en tots els ordres, contribuint així a tirar per terra les activitats dels ciutadans en defensa dels seus drets malmesos.

Fou una conferència dita amb verdadera cura d'expressió i de conceptes i altament elogiada pels que hi assistírem, dolent-nos de que la concurrència fós escassa ja que es tractava d'un assumpte que tan interessa a la majoria de vilanovins, no tan sols dels propietaris sinó majorment dels que no ho són, puix són molts els que tenen un concepte equivocacat de lo que és la propietat.

Felicitem a l'Excm. Sr. Marqués de Ferrer-Vidal pel seu treball acurat respecte la propietat urbana.

***

En la Exposició-Concurs de Canaris que anyalment celebra la «Agrupación de aficionados a la cría del canario» d'aquesta vila, i que enguany se celebrarà el dia 5 de Març, en el Castell de la Geltrú, s'otorgaran als expositors bona quantitat de premis que han concedit varies entitats i particulars, desitjosos de que per aquest mitjà s'acrediti de tal manera el tipus de canari rissat espanyol-vilanoví, que de ses resultes pugui fruir Vilanova d'un renom i importància igual al que tenen moltes poblacions estrangeres.

A darrera hora se'ns comunica que l'Excm. Sr. Governador Civil ha concedit un premi per a dita Exposició.

***

La Junta Directiva de la Germandat de la Puríssima Sang, ha quedat constituïda en la següent forma:

Director-president, Josep Suau Miró; Vice-director, Miquel Alimbau Masip; Tresorer, Jaume Puig

Benasach; Secretari, Pasqual Ferrer Roig; Vice-secretari, Laureà Codina; Oidors de comptes, Joan Brunet i Joan Solà; Zeladors, Joan Orriols i Joan Serra; Visitadors, Blai Garrigó, Joaquim Pascual, Josep Raventós, Agustí Massana, Anton Martí, Rogeli Ventosa, Andreu Batet i Pere Guasch; Colec-tor, Joan Ill; Corredor-visitador, Josep Vadell.

Felicitem a la nova Junta desitjant-los-hi bon acert en el desempeny dels seus càrrecs.

***

Vàrem tenir ocasió de veure els preparatius que s'estan fent en el

saló de sessions de nostre Ajuntament per a l'enrajolat, estocat i decorat en general del mateix, que per lo vist ha de quedar arranjat amb molta cura.

***

Per excés d'original deixem de publicar alguns treballs que hem rebut amb motiu de la mort de nostre ben volgut amic En Josep A. Font i Casas, ocorreguda fa poc a Melilla, creient convenient dedicar bona part del nombre pròxim a la bona memòria de tan distingit amic qui comptava amb nombroses simpaties en nostra vila.

ANACLET ALONSO: PÈRIT CONTABLE

Especialista per a l'Ensenyança i preparació del Comers i Matemàtiques.— Consultes i treballs per a portar, a hores, tota classe de Comptabilitat.— Despatx: Plaça del Pou, n.º 1. (Abans Col·legi Antonet.)

Josep Pallejà

CHEFF que fou de l'Ideal Hotel, avui duenyo de la Fonda Nova del Carril, té el gust de participar als seus distingits clients i amics l'obertura del seu nou establiment

≡ Carrer de Padua, 11 ≡

CARNAVAL DE 1922

LA CARPETA MODERNA

Bolas de nieve • Serpentinias y confetti

Grandes existencias

NECROLÒGIQUES

El dijous de la setmana passada, va morir nostre estimat amic don Josep Estrada i Suau, farmacèutic, a l'edat de 47 anys, podem dir sobtadament.

A l'estat en que es trobava fèia uns dotze anys, li sobrevení un nou atac, restant del tot paralizats els seus membres, causant-li la mort al cap de dos o tres dies.

A l'enterrament i funerals que tingueren lloc al dia següent, hi assistí nombrosa concurrència de amics del finat, car pel seu caràcter altament sincer i franc se havia conquistat simpàtiques relacions amb les que passava hores ben distretes parlant de les actualitats més sobressortints.

Reposi en pau el bon amic En Josep Estrada i rebi la seva vídua Na Rosa Suau Orriols i demés família, l'expressió de nostre condol per la pèrdua soferta.

***

El dimarts de la passada setmana va morir a conseqüència d'un repentí atac N'Esteve Bertran Lacueva, maquinista tipògraf que durant catorze anys venia treballant a l'Impremta del *Diario* a gust i satisfacció del seu quefe i companys de treball, havent-se captat les naturals simpaties que es veieren exterioritzades en l'acte d'enterrament al que hi assistí bon nombre d'amics del finat.

Sobre la caixa funerària hi havia una corona de la impremta on treballava i altra dels seus companys tipògrafs com a ultim tribut a l'amic Bertran.

Rebi la família del finat l'expressió de nostre condol, mentres preguem al cel per l'ànima de tan volgut operari tipògraf.—R. I. P.

Imp. Social : Santa Madrona, 21 : Vilanova i Geltrú

Pa de luxe estil Viena

Elaboració diària

Confiteria GOMIS

Telèfon 484

Tot català deu conèixer la Història de sa Pàtria; com més la conegui, més podrà estimar-la

HISTORIA DE CATALUNYA

per

A. AULESTIA I PIJOAN

anotada i comentada per

E. MOLINÉ I BRASÉS

Ricament il·lustrada, amb làmines en color, representant quadros d'època, miniaturess de còdexs, retaules, segells, heraldica catalana, monedes, cap-lletre, etc. Un quadern setmanal, **80 céntims**, en llibreteries i centres de subscripcions.

Edició : M. SEGUÍ, Barcelona

LOS AMIGOS PREVISORES

Asociación Nacional Cooperativa de Crédito

Domicilio social : Avenida Dr. Gadea, 16. — Alicante

Capital suscrito : 28.750.000 pesetas

Todo el mundo propietario

Funciona con sugestión a las Leyes vigentes, obteniendo los beneficios concedidos por la Ley de 12 de Junio de 1911 (Casas baratas) y su objeto es fomentar mejoras y defender la pequeña propiedad urbana, proporcionando a sus asociados capitales para poder adquirir en breve plazo una casa en propiedad.

Sub-delegación
VILLANUEVA Y GELTRÚ
José Gil Sanz
Rambla Principal, 77
—
PIDAN PROSPECTOS

Prestamos anticipos al 2 por ciento de interés anual, concediendo 15 años como máximo para la amortización de los mismos.

Cuenta en la actualidad con más de 12.000 asociados; distribuyendo los capitales trimestralmente.

Oficinas a Barcelona :
Paseo de Gracia
núm. 99
(Entresuelo)
—
DELEGACIÓN